

המנורה הטהורה והשלחן הטהור

Pure Lamp, Pure Table

(1) ויקרא כד, א-ט לאחר פרשת המועדות

(א) וידבר ה' אל-משה לאמר: (ב) צו את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר תמיד: (ג) מחוץ לפרכת העדות באהל מועד יעריך אתו אהרן מערב עד-בקר לפני ה' תמיד חקת עולם לדדתיכם: (ד) על המנרה הטהרה יעריך את-הנרות לפני ה' תמיד:

(ה) ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: (ו) ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני ה': (ז) ונתת על-המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה לה': (ח) ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ה' תמיד מאת בני-ישראל ברית עולם: (ט) והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש פי קדש קדשים הוא לו מאשי ה' חק-עולם:

1 And Hashem spoke unto Moses, saying: 2 Command the children of Israel, that they bring to you pure olive oil beaten for the light, to cause a lamp to burn continually. 3 Outside of the curtain of the *edut*, in the tent of meeting, Aaron will set it up in order from evening to morning before Hashem **continually**; it shall be an everlasting law throughout your generations. 4 He shall set up the lamps in order on the pure *menorah* before Hashem continually.

5 And you shall take fine flour and bake twelve cakes of it: two tenth parts of an *ephah* shall be in one cake. 6 And you shall set them in two rows, six in a row, upon the pure table before Hashem. 7 And you shall put pure frankincense with each row, that it may be a memorial part for the bread, a fire offering to Hashem. 8 Every Shabbat day he shall set it up in order before Hashem continually; it is from the children of Israel, an everlasting covenant. 9 And it shall be for Aaron and his sons; and they shall eat it in a holy place; for it is most holy to him of the offerings of Hashem made by fire, a perpetual due.

(2) שמות כה

(כג) ועשית שלחן עצי שטים... ונתת על-השלחן לחם פנים לפני תמיד:
(לא) ועשית מנרת זהב טהור... וששה קנים יצאים מצדיה ...

(3) שמות כו, לה

ושמת את-השלחן מחוץ לפרכת ואת-המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על-צלע צפון:

Questions:

- 1) Why are the commands of setting up the lights and the "showbread" presented at this point, right after the annual calendar of offerings? Why not with the construction of the Mishkan?
- 2) Why are they both defined by *tamid*?
- 3) Why are they both *ne'erakhin* ("set up" or "ordered")?
- 4) Why are the breads to be set up in two parallel frames of 6 loaves each?
- 5) Why are they to be refreshed - and the "old" ones eaten - every Shabbat?
- 6) When the Torah commands us to build these vessels, why does it not tell us where they are going to be situated until later?
- 7) Why is the bread considered a "memorial" (*zikkaron*)?

8 שמות כח

(ד) ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ ומצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן ואהרן וכלבניו לכהנו לי... ולקחת את שתי אבני שיהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: (י) ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדותם: (יא) מעשה חרש אבן פתוחי חתם ופתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: (יב) ושמת את שתי האבנים על כתפת האפוד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני ה' על שתי כתפיו לזכרון:

9 שמות כח, לו-לח

(לו) ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש לה': (לז) ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אלמול פני המצנפת יהיה: (לח) והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה':

10 ויקרא כג

(א) וידבר ה' אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: (שבת, מצות, שבועות, זכרון, כפור, סכות, עצרת) ... (מד) וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל:

11 שמות כט, מג

ונעדתו שמוזה לבני ישראל ונקדש בכבדי:

עריכת הפרשות

(א) וידבר ה' אל משה לאמר:

(ה) ולקחת סלת ואפית אותה שתים עשרה חלות שגלי

(ב) וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב

עשרונים יהיה החלה האחת: (ו) ושמת אותם שתים

למאוד להעלות נר תמיד: (ג) מחוץ לפרכת העדת באהל

מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני ה':

מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני ה' תמיד

(ז) ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה

חקת עולם לדורותיכם: (ד) על המנחה הטהרה יערך את-

אשה לה': (ח) ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ה'

הנרות לפני ה' תמיד:

תמיד באת בני ישראל ברית עולם: (ט) והיתה לאהרן

ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו

מאשי ה' חק עולם: